

UZASADNIENIE

Wobec złożenia przez prokuratora wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku jedynie w zakresie rozstrzygnięcia o karze i innych konsekwencjach prawnych czynu Sąd stosownie do treści art. 423 § 1a kpk i art. 424 § 3 kpk ograniczył sporządzenie uzasadnienia do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku, wskazanych w nim rozstrzygnięć oraz podstaw orzeczonej kary.

W świetle zebranego w sprawie w ocenie Sądu nie budzi wątpliwości, że zachowanie oskarżonej wyczerpywało znamiona art. 286 § 1 k.p.k. Odnosząc się do powyższego należy wskazać, że przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. popełnia ten, kto działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. W niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości, że oskarżona działała z zamiarem bezpośrednim doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem pokrzywdzonego K. S.. Wiedząc, że nie jest funkcjonariuszem policji przedstawiła się pokrzywdzonemu jako funkcjonariusz policji. Ponadto przedstawiając siebie jako funkcjonariusz policji oskarżona potwierdzała w ten sposób twierdzenia innego nieustalonego mężczyzny, z którym współpracowała, a który wcześniej telefonicznie poinformował pokrzywdzonego o konieczności współpracy z policją i instruował go na bieżąco o działaniach jakie ma podjąć, w tym o przekazaniu pieniędzy oskarżonej. Tym samym wprowadziła pokrzywdzonego w błąd co do tego, że pomaga w ustaleniu i zatrzymaniu przestępców a co za tym idzie co do tego, że przekazując jej pieniądze pokrzywdzony współpracuje z policją. Poprzez wprowadzenie pokrzywdzonego w błąd we wskazany wyżej sposób oskarżona doprowadziła pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem tj. przekazania jej kwoty 15 tys. zł. Rozporządzenie mieniem przez pokrzywdzonego, do którego doprowadziła oskarżona, było dla pokrzywdzonego niekorzystne. Pokrzywdzony nie odzyskał swoich pieniędzy. Działanie oskarżonej motywowane było celem osiągnięcia korzyści majątkowej, zarówno dla siebie (300 zł zapłaty za odebranie od pokrzywdzonego pożyczki), jak i dla nieustalonego mężczyzny, któremu oddała resztę pieniędzy uzyskanych od pokrzywdzonego. Nie budzi również wątpliwości, że oskarżona działała wspólnie w porozumieniu z innym nieustalonym sprawcą, który wcześniej zadzwonił do pokrzywdzonego, przedstawił siebie jako funkcjonariusza policji oraz instruował pokrzywdzonego jakie działania ma podjąć celem udzielenia pomocy policji w ustaleniu i zatrzymaniu sprawców, w tym przekazania pieniędzy oskarżonej.

Wymierzając karę M. S. Sąd miał na uwadze zasady wymiaru kary wskazane w art. 53 § 1 i 2 k.k.

W niniejszej sprawie wina oskarżonej nie budziła wątpliwości Sądu. Oskarżona doskonale zdawała sobie sprawę ze znaczenia przedsiębranych zachowań, zdawała sobie sprawę z ich bezprawności.

Stopień społecznej szkodliwości czynu sprawcy Sąd oceniał przez pryzmat art. 115 § 2 k.k. Przestępstwo popełnione przez M. S. było wymierzone w mienie czyli własność i wszelkie inne prawa o charakterze majątkowym. Mienie jest jednym z najistotniejszych i jednocześnie, jednym z częściej naruszanych dóbr prawnie chronionych. Negatywnie na ocenę stopnia społecznej szkodliwości czynu wpływa także motywacja sprawcy mająca charakter czysto majątkowy. Okolicznością obciążającą jest ponadto wysoka wartość szkody – 15.000 zł, działanie na szkodę osoby starszej w wieku 83 lat a także działanie wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą. Wreszcie okolicznością przemawiającą na niekorzyść oskarżonej są okoliczności popełnienia przez oskarżoną przypisanego jej czynu. Tu wskazać należy, na wprowadzenie w błąd pokrzywdzonego co do faktu konieczności współpracy z funkcjonariuszami policji i to w celu ustalenia i zatrzymania sprawców przestępstw. Innymi słowy oskarżona wykorzystała zaufanie pokrzywdzonego do funkcjonariuszy policji oraz jego obywatelską postawę tj. chęć udzielenia pomocy funkcjonariuszom policji.

Sąd wziął również pod uwagę przy wymiarze kary cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do oskarżonej. Tu wskazać należy, że oskarżona przed popełnieniem przypisanego jej w niniejszej sprawie przestępstwa - w sierpniu 2016r. - popełniła 2 podobne przestępstwa z art. 286 § 1 kk, za które została skazana wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ z dnia 09 czerwca 2017 r. w sprawie VIII K 881/16 na karę

łącznie 1 roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności (k. 318-319). Popęlnienie przez oskarżoną podobnych przestępstw, zdaniem Sądu, wskazuje na demoralizację oskarżonej zwłaszcza, że popełniane przez nią przestępstwa skierowane były w dobra prawne poddane szczególnej ochronie prawnej, tj. mienie, własność. Nie mniej jednak w dacie popełnienia przypisanego jej czynu oskarżona była osobą niekaraną. Wskazać należy również, że oskarżona ma na utrzymaniu małoletnią córkę.

W ocenie Sądu zarówno stopień winy jak i społecznej szkodliwości czynu a także fakt popełnienia podobnych przestępstw przemawia za nieorzekaniem w stosunku do oskarżonej jedynie kary wolnościowej. Mając zatem na względzie dyrektywy wskazane w art. 53 § 1 i 2 k.k. opisane szczegółowo wyżej Sąd wymierzył oskarżonej karę 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz 10 miesięcy ograniczenia wolności.

Wskazać należy, iż funkcją kary orzekanej wobec sprawcy przestępstwa jest jego wychowanie i zapobieżenie powrotowi do przestępstwa, a cele te – w szczególności zapobiegawczy – mogą być zrealizowane wyłącznie poprzez jej dolegliwość mającą uzmysłwić sprawcy swoistą nieopłacalność powrotu na drogę przestępstwa. Kara zawsze zatem musi stanowić dolegliwość, do tego sprowadza się jej istota. W ocenie Sądu wymierzenie oskarżonej kary pozbawienia wolności ale w niskim wymiarze wykonywanej w pierwszej kolejności po uprawomocnieniu się wyroku uzmysłwi oskarżonej naganność popełnionego przez nią czynu i oraz spełni swoje cele wychowawcze. Zdaniem Sądu nie wymiar bezwzględnej kary pozbawienia wolności ale jej nieuchronność i szybkość wykonania odniesie w/w cele. Przy czym, w ocenie Sądu, odbywanie dłuższej kary pozbawienia wolności w stosunku do oskarżonej nie odniesie celów wychowawczych a wręcz przeciwnie może doprowadzić do dalszej demoralizacji oskarżonej, która przez dłuższy okres czasu przebywając w warunkach izolacji z osobami zdemoralizowanymi może zacząć się z nimi utożsamiać i przejmować ich wzorce. Zaś wykonywanie następnie kary ograniczenia wolności w postaci wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w jeszcze większym stopniu spełni cele wychowawcze. Oskarżona wykonując nieodpłatnie prace przez okres 10 miesięcy przez cały ten czas będzie miała świadomość dlaczego wykonuje taką a nie inną pracę. Nauczy ją to także wykonywania pracy przez dłuższy okres, co jest istotne mając na uwadze fakt, że oskarżona nie pracuje i ma na utrzymaniu siebie i swoją córkę. Fakt, że oskarżona jest osobą młodą mającą na utrzymaniu 4 letnią córkę uzasadnia wdrożenie jej do pracy celem umożliwienia jej utrzymywania się siebie i swojej córki w przyszłości właśnie z pracy swoich rąk a nie z popełniania przestępstw.

W tym miejscu podkreślić należy również, iż kara wymierzona oskarżonej ma realizować także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Ogół zadań jakie stoją przed sądami do wypełnienia ze względu na konieczność oddziaływania ogólnoprewencyjnego wydawanych wyroków w sposób pełny i syntetyczny przedstawia SA z L. w wyr. z 12.1.2006 r. (II AKA 290/05, KZS 2006, Nr 6, poz. 84) wskazując na potrzebę przekonania społeczeństwa o nieuchronności kary za naruszenie dóbr chronionych prawem i nieopłacalności zamachów na te dobra, wzmożenia poczucia odpowiedzialności, ugruntowania poszanowania prawa i wyrobienia właściwego poczucia sprawiedliwości oraz poczucia bezpieczeństwa. Nie jest to równoznaczne z wymaganiem wymierzania wyłącznie tylko surowych kar. Oznacza to przede wszystkim potrzebę wymierzania takich kar, które odpowiadają społecznemu poczuciu sprawiedliwości, dają gwarancję skutecznego zwalczania przestępczości oraz tworzą atmosferę zaufania do obowiązującego systemu prawnego. W świetle powyższego orzeczenie wobec oskarżonej kary 2 miesięcy pozbawienia wolności i 10 miesięcy pozbawienia wolnościowej spełnił również swoje cele w zakresie prewencji generalnej. Jest to bowiem kara dotkliwa i kara która może powstrzymać inne osoby od popełniania podobnych przestępstw.

Mając na uwadze powyższe w ocenie Sądu zarówno rodzaj jak i wymiar kary spełni swoje cele, w szczególności związane z prewencją szczególną i ogólną, zaś jej dolegliwość będzie adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonej przy uwzględnieniu stopnia społecznej szkodliwości czynu.

Z uwagi na fakt, że pokrzywdzony na skutek działania oskarżonej poniósł szkodę i szkoda ta nie została do dnia dzisiejszego naprawiona Sąd na mocy art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonej obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego K. S. kwoty 15000 zł.

Mając na uwadze fakt, że oskarżona była pozbawiona wolności w niniejszej sprawie Sąd zaliczył oskarżonej na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 15.11.2016r. godz. 09.05 do dnia 16.11.2016r. godz. 12.40.

Z uwagi na fakt, że oskarżona nie pracuje, ma na utrzymaniu siebie oraz córkę oraz nie posiada ona majątku Sąd zwolnił ją od kosztów sądowych w niniejszej sprawie.

z/ (...)